

N' Antoni Perez Moya és un home
merit de la música catalana, ^{un correspons} que
té una personalitat ben singular.

Deixant a part son mestratge d'or
feus (en té tres baix la seva direc-
ció) la seva tasca d'organista i
de mestre ^{en} de l'Escolania de la barri-
lica de la Verge de la Merce, dei-
xant a part tot aquest seu treball
en el qual demostra tota una
vocació i un gran talent. En

Perez Moya té el gran de Déu
d'esser un ^{artista creador} compositor de raça,
i com a tal de reflexar en
les seues obres tot el propi tempera-
ment, ^{el propi} el ^{caracter} caràcter ^{sentimen-} sentimental
tal i espiritual, és a dir tota la
seua personalitat. I com que

^{En ell} Perez és un home ho recull,
optimista; ^{el mateix temp. gust} simple d'apreciar la seva
música és una de tantes aquestes

Qualitat, reflexa tota aquesta
 harmonia i simplicitat, sencera
 i claretat, tota una presen-
 cia, tota una intel·ligència
 coesa, ^{simplement amb una veu} una ~~petita~~ municipalitat
 que s'exporta tota la simplicitat,
 i al seu peülent menyspreu,
 aquesta mítica, tot públic
 de bona fe, per escollit que
 sigui l'edifici i en què el
 corpi.

La harmonització de concors
 populars obra d'En Pérez
~~que~~ ^{seu} ~~un~~ ^{tenen} una gràcia especial.
 La melodia no sent mai cançó
~~en~~ ni guanya una gràcia,
 sense perdre aquella insensibilitat
 tan peculiar del poble. El temple
 d'En Pérez, a la seva sen-
 allera, s'identifiquen completament

amb la cançó del ~~poble~~ i en ~~moltes~~ ^{moltes} vegades una nova creació,
 que sembla ^{tan} bella del poble com
 l'original. Les ~~seus~~ triballes,
 onomatopèies, minicorresques, i des-
 cripcions, són abundants en a-
 questes harmonitzacions o més
 ben dit glosses, i n'hi ha ^{enreca d'elles}
 de verament lises i ben ~~tribades~~ ^{tribades}.

Les composicions originals
 del nostre compositor tenen fura-
 be aquest encant de l'esportar-
 tut i ^{de la} ~~de la~~ pler la més atractiva
 i gràfica. Les seues melodies
 per a cobla i cor i han fet
 popular en tot Catalunya com
 les seues cançons ^{pop.} ~~cançons~~ ^{cançons} cantades
 per tots els orfeons de Catalu-
 nya.

Però, a demés d'aquest repertori
 que en podríem dir profà, la En-
 Peres té un altre repertori de
 música d'església que mereix
 un elogi especial. Però l'Escala
 rita de la Mare ha ^{composat} una
 porció de salves que són una
 delícia sèrie d'inspiracions ben
 singulars dintre el gènere. Les
 mateixes qualitats i característiques
 de l'autor, aquí es conserven
 però sent-se devotes, amb
 una humilitat verament religio-
 sa. La modulació gregoriana
 hi trobem sovint però el ^{element}
^{original} ritme la cadència i l'edenti-
 figuren ^{amb el} ^{modulació} ^{gregoriana} i en tan un gènere es-
 raient, ben devot i ben cordial,
^{religiós} ^{devot} sense pretensió de grandiositat

5

Centenarista, cordial sense
sentimentalisme ni vulgaritat.
É minica expressió d'una be-
nèvolença, d'una humilitat tota-
verament cristiana.

Repetixo que En Pere Moya
é una personalitat insularissi-
ma en el camp de la minica
catalana i que el seu art
té tot un encant ^{especial} que el porta
en el ^{un} ~~primer~~ ^{lloc} ~~seu~~ ^{benalt} dels nostres
~~conquerits~~ ^{de l'art} minicats
de Catalunya.

Elisi d'Eu Perez
per un diari
de Valencians